

δύο ἀνωτέρας ἀρχάς ἐφ' ἅπαξ, ἢ τὴν αὐτὴν πρὸ τῆς παρελεύσεως 10 ἐτῶν ἀναλαβεῖν. Ἀλλ' εἰδική τις ἐξαίρεσις τινῶν τῶν προειρημένων ὄρων ἡδύνατο ἐνίοτε νὰ συμῶν (legibus solvi). Οὕτω π. χ. ὁ Scipio Africanus minor ἔγεινεν ὕπατος τὸ μὲν πρῶτον 37 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν (147) ἕνεκα τοῦ τρίτου καρρηθονικοῦ πολέμου, τὸ δὲ δεύτερον, χωρὶς νὰ μετέλθῃ τὴν ὑπατείαν (134) ἕνεκα τοῦ νομμαντινικοῦ πολέμου. Ὁ C. Gracchus ἀνηγορεύθη τὸ δεύτερον δῆμαρχος (122.) χωρὶς σπουδαρχίας. Ὁ Marius τὸ δεύτερον ὕπατος (101.) ἐν ἀπουσίᾳ του πρὸς τὸν κίμβρικόν πόλεμον κτλ.

§. 5. Περὶ τῆς ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐξουσίας καὶ τῶν ὁρίων αὐτῆς.

Ὁ συνήθης ὅρος τῆς ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐξουσίας ἐστὶ *potestas* π. χ. *tribunus militum consulari potestate, tribunicia potestas*. Οἱ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐνεργείας τῶν εἶχον ἱκανῶς ἐκτεταμένην ἐξουσίαν. Εἶχον τὸ δικαίωμα προγράμματα (*edicta*) τοῦ κλάδου τῶν ἐκδιδόναι, τὰ οἰωνοσκοπήματα (*auspicia*) τελεῖν (ἐκτὸς τῶν ἀνθυπάτων καὶ ἀντιστρατῆγων) καὶ ἐκκλησίας (*conciones*) (12) συγκαλεῖν. Κυρίας δ' ἐκκλησίας ἦτοι *comitia* καὶ τὴν βουλὴν (*senatus*) συνήθως μόνον αἱ ἀνώτεραι ἀρχαὶ ἡδύνατο συγκαλεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ὁ τιμητής (*ensor*) δὲν ἡδύνατο τὴν βουλὴν συγκαλεῖν, οἱ δὲ πρὸς τὸν δῆμον χρηματισμοὶ του (*agere cum populo*) περιορίζοντο μόνον εἰς τὰς ἐπὶ τῶν τιμήσεων ἐξετάσεις τοῦ δήμου. Ἐκ δὲ τῶν κατωτέρων ἀρχῶν μόνον οἱ δῆμαρχοι, ἕνεκα τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσεως, ἡδύνατο τὴν βουλὴν συγκαλεῖν. Ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία, ἢ τοῖς ὑπάτοις καὶ στρατηγοῖς (*praetores*) ἀνήκουσα, καλεῖται *imperium*, κυρίως στρατιωτικὴ ἐξουσία, ἣτις ἐπατρέπετο τῷ ἄρχοντι διὰ τινος *legis curiatae* (τῶν *curiata* καλουμένων ἐκκλησιῶν), ἀλλὰ μόνον ἐξω τῆς πόλεως Ῥώμης (*extra urbem*) ἰσχυε. Διὸ ἐάν τις ἄρχων τὸ *imperium* περιβεβλημένος ἤθελε νὰ θριαμβεύσῃ ἐν Ῥώμῃ, εἶδει τότε δι' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἰδίως νὰ ἐπιτραπῇ αὐτῷ τὸ *imperium* διὰ ψήφισματος τοῦ δήμου (*plebiscitum*). —

Τὸ δ' ἀναγκαστικὸν δίκαιον τῶν ἀρχόντων συνίστατο ἐξαίρετως ἐν τῇ *vocatione*, τ. ἔ. τῷ δικαιώματι τοῦ δυνάμει τῆς ἐξουσίας τῶν ἀπόντα τινὰ ἐνώπιον τῶν καλεῖν, ὅπερ μόνον αἱ ἀνώτεραι ἀρχαὶ εἶχον, καὶ ἐν τῇ *prehensione*, τ. ἔ. τῷ δικαιώματι τοῦ συλλαβεῖν παρόντα τινὰ. Τοῦτο τὸ δικαίωμα εἶχον καὶ ἐκ τῶν κατωτέρων ἀρχόντων οἱ δῆμαρχοι,

(12) *conciones* ἔλεγοντο αἱ ἐκτάκτως ἀπὸ τινος ἄρχοντος συγκαλούμεναι ἐκκλησίαι, ἐν αἷς οὗτος ἐγνωστοποιεῖ τῷ δήμῳ τὸ δεῖναι ἢ τὸ δεῖνα, ἢ προπαρασκευαστικῶς ἐδουλεύοντο περί τινος πράγματος, ἢ ἐχρημάτιζον ὁμοῖά τινα. *Comitia* δὲ (ὧν τρία τὰ εἶδη, *curiata*, *centuriata* καὶ *tributa*) αἱ τακτικαὶ τοῦ δήμου ἐκκλησίαι, αἱ ἐν τακτικαῖς ἡμέραις ὑπὸ τακτικῶν ἀρχόντων συγκαλούμεναι πρὸς ψήφισιν τῶν δημοσίων πραγμάτων.

οἱ δὲ *aediles* καὶ *quaestores* οὐδέτερον. Πρὸς τοῦτο οἱ ἄρχοντες εἶχον τὸ δικαίωμα διὰ χρηματικῆς ζημίας (*multam dicere*) νὰ ἐμποιώσιν δύνανιν καὶ βάρος εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν.

Ὁ ἄρχων ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ δὲν ἡδύνατο συνήθως νὰ κλητευθῇ εἰς δικαστήριον ἐν δὲ δεινοτάτῃ περιστάσει, ὡς ὁ *Lentulus* ἐν τῇ καπλιναϊκῇ συνωμοσίᾳ, ὥφειλε πρότερον τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι (*abdicare se magistratu*). Ὁμοίως οὐδ' ἡδύνατο νομίμως παυθῆναι, εἰ μὴ δι' ἀκαισίους οἰωνοὺς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς (*vicio creatus*) ἐκουσίως ἡδύνατο νὰ παραιτηθῇ, ὡς συνέβη τοῖς πρῶτοις *tribunis militum consulari potestate* (444 π. X.) μετὰ τέσσαρας μῆνας ἀρχῆς. Ἀναγκαστικὴν δὲ παῦσιν τοῦ Μ. Οκταβίου, τοῦ δημάρχου, διέπραξεν ὁ *Tib. Gracchus* ἕνεκα τῆς ἀντιπολιτευτέως του εἰς τὰ νομοσχέδια τούτου.

Κατὰ τῆς καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας τῶν ἀρχόντων ἠσφαλίζοντο διὰ τῆς εἰς τὸν δῆμον ἐκκλησίας (*provocatio*) (13), διὰ τῆς διαμαρτυρίας ἢ ἐνστάσεως (*intercessio*) ἥτοι τοῦ δημάρχου, ἢ τινὸς ἰσοβάθμου ἢ ἀνωτέρου ἄρχοντος καὶ διὰ τῆς εὐθύνης αὐτῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀρχῆς τῶν.

Τὰ παράσημα τῶν ἀνωτέρων ἀρχόντων ἦσαν ἡ *toga praetexta* (περιπόρφυρος τήβεννα), *sella curulis* (ἐλεφάντινος δίφρος) καὶ οἱ ῥάβδοχοι (*lictores*) μετὰ δεσμίδων τῶν ῥάβδων (*fascies*), οἵτινες προέπορεύοντο τῶν ἐχόντων τὸ *imperium*. Οἱ ἀπολελυμένοι ἄρχοντες (*ensorii*, *consulares*, *praetorii*, *aedilitii*, *quaestorii*) ἀπῆλθον τιμῆς τινος καὶ ἀξιώματος ἀναλόγου τῆς προτέρας ἀρχῆς τῶν.

(Ἐπεται συνέχεια)

Δ. Ι. ΜΑΥΡΟΦΥΛΗΣ.

ΠΕΡΙ ΕΞ ΧΡΥΣΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΩΝ.

1. Ἐμπροσθεν. Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἀγένειος, ἔχουσα τὴν λεοντὴν δεξ.

Ὁπισθεν. ΦΙΛΙΠΠΩΝ. Τρίπους ἐπὶ τοῦ ἑμβάδου, κεφαλὴ ἵππου δεξ.

Χρυσός. Ζυγίῳ, κόκκους γαλλικοὺς 161 1/4.

(13) Ἡ *provocatio* συνέβαινεν, ὡς προείρηται, ἥδη καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας, ὅτερον δ' ἐπεκυρώθη διὰ τινος νόμου τοῦ Ποπλικίου (*lex Valeria* 509 π. X.) καὶ βραδύτερον δι' ἐτέρων δύο οὐαλερίων νόμων (*leges Valeriae* 449 καὶ 300, π. X.). Ἐνταῦθα ἀνέκουσι καὶ οἱ πόρκιος νόμοι (τοῦ Κάτωνος τοῦ πρεσβυτέρου) καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἀπῆλλαν τῆς σωματικῆς κολάσεως καὶ ἀντὶ θανάτου ὠρίζον τὴν ἐξορίαν (*exilium*). Νόμος δὲ τις σεμπρόνιος (*lex Sempronia*) τοῦ Γ. Γράκχου ἐὼριζε μηδένα Ῥωμαῖον πολίτην καταδικασθῆναι ἀνεῦ τῆς τοῦ δήμου διατρήτης (*iussu populi*).

2. Ἐμπροσθεν. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

Ὅπισθεν. ΦΙΛΙΠΠΩΝ. Τρίπους ἐπὶ τοῦ ἐμβάδου κεφαλὴ ἵππου ἀριστ.

Χρυσός. Ζυγ. κόκκους 161 1]2.

3. Ἐμπροσθεν. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

Ὅπισθεν. ΦΙΛΙΠΠΩΝ. Τρίπους ἐπὶ τοῦ ἐμβάδου κεφαλὴ λέοντος δεξ.

Χρυσός. Ζυγ. κόκκους 161 3]1.

4. Ἐμπροσθεν. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

Ὅπισθεν. ΦΙΛΙΠΠΩΝ. Τρίπους ἐπὶ τοῦ ἐμβάδου κεφαλὴ ἐλάφου δεξ.

Χρυσός. Ζυγ. κόκκους 162.

5. Ἐμπροσθεν. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

Ὅπισθεν. ΦΙΛΙΠΠΩΝ. Τρίπους ἐπὶ τοῦ ἐμβάδου κεφαλὴ ἐλάφου ἀριστ.

Χρυσός. Ζυγ. κόκκους 162 1]1.

6. Ἐμπροσθεν. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

Ὅπισθεν. ΦΙΛΙΠΠΩΝ. Τρίπους ἐπὶ τοῦ ἐμβάδου σταφυλῇ.

Χρυσός. Ζυγ. κόκκους. 161 3]1.

Ἡ πόλις Φίλιπποι κειμένη πλησίον τοῦ Παγγαίου ὄρους ἐκαλεῖτο πρότερον Κρηνίδες· ἐλέγετο δὲ οὕτω διὰ τῆς περὶ αὐτὴν κρήνης. Τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἑκατοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος (360 Π. Χ.), ὅτε Φίλιππος ὁ Ἀμύντου ἐνίκησε τὸν ἀδελφόν του Ἀργαῖον ἐπιστρέφοντα ἀπὸ Αἰγᾶς εἰς Μεσσηνίαν, ἡ πόλις αὕτη κατωκίσθη ὑπὸ Θασίων (α). Βραδύτερον δὲ, τὸ γ' ἔτος τῆς ἰδίας Ὀλυμπιάδος, ἀφ' οὗ ὁ Φίλιππος ἐκυρίευσεν δι' ἐφόδου τὴν Ἀμφίπολιν καὶ καθυπέταξε τὴν Πύδναν καὶ Ποτιδαίαν, διαβὰς εἰς Κρηνίδας ἐπνύησε τοὺς κατοίκους καὶ ὀχυρώσας τὴν πόλιν μετωνόμασε Φιλίππους.

Ἡ πόλις αὕτη κατὰ τὸν Ἀππιανόν (β) ὠνομάζετο πρότερον Κρηνίδες, ἔπειτα δὲ Δάτος καὶ μετὰ ταῦτα Φίλιπποι· ἐκ τοῦ Ἀτράδωνος ὅμως καὶ Στεράνου τοῦ Βυζαντίου ἐξάγεται ὅτι ἄλλη πόλις ἦσαν αἱ Κρηνίδες καὶ ἄλλη ἡ Δάτος ἢ τὸ Δάτον.

Ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἐποχῇ κατέστη ἡ ῥηθιῖσα πόλις περιώνυμος διὰ τὴν ἐν τοῖς πεδίοις τῶν Φιλίππων γενομένην μάχην, ἐν ᾗ (ἔτει 42 Π. Χ.) ἡττήθησαν μὲν ὁ Βροῦτος καὶ Κάσσιος, ἐξέπνευσεν δὲ ἡ Ῥωμαϊκὴ Δημοκρατία. Πιθανῶς μετὰ τὴν μάχην ταύτην καὶ πρὸ τῆς ἄλλης ἐν Ἀκτίῳ ἐγένοντο οἱ Φίλιπποι Ῥωμαϊκῇ ἀποικία· κατὰ ποῖον ὅμως ἔτος συνέστη τοῦτο, μέν τι ἀπροσδιόριστον.

Μαν' ἀνῆλθεν ἐκ τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων, ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐρχόμενος ἐκ Τριβάδος διευθύνθη διὰ τῆς Σαμοθράκης εἰς Νεάπολιν καὶ ἐντεύχεν εἰς Φιλίππους, ὅπου διέτριψεν ἡμέρας τινὰς καὶ ἐποίησε πολλὰ θαυμάσια (γ). Μανθάνομεν προσέτι ὅτι κατὰ

ταύτην τὴν ἐποχὴν ἦτο πρωτεύουσα μιᾶς τῶν μερίδων τῆς Μακεδονίας, τῆς πρώτης ἀναντιρρήτως, τῆς ὁποίας ἐν κυρίῳ τῇ εἰς τέσσαρας μερίδας διαιρέσεως τῆς Μακεδονίας, πρωτεύουσα, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Τιτου Λιβίου, εἶχε διορισθῇ ὑπὸ Αἰμιλίου Παύλου ἡ Ἀμφίπολις (δ). Σώζεται καὶ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου γραφεῖσα ἐκ Ῥώμης πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Φιλίππων, ἢ πρὸς Φιλίππησιους.

Ἄννα ἡ Κομνηνὴ (ε) ἀναφέρουσα τὴν Φιλίππου πόλιν παρεμπιπτεῖ εἰς παχύτατον λάθος συγχέουσα αὐτὴν μετὰ τῶν Φιλίππων· ἐκλαμβάνει δὲ καὶ τὸν ἀμφοτέρως τὰς πόλεις κτίσαντα Φίλιππον τὸν Ἀμύντου, ὡς Φίλιππον αὐτοκράτορα Ῥωμαίων.

Κατὰ τὴν χώραν τῶν Φιλίππων εὐρίσκοντο πλείστα μεταλλεῖα χρυσοῦ, ἅπερ μὴ ἀνορυσσόμενα πρότερον ἦσαν εὐτελῆ, ὁ δὲ Φίλιππος μεταλλεύσας αὐτὰ κατέστησε τοιοῦτον πλούσιον, ὥστε ἀπελάμβανε κατ' ἔτος πρόσδοτον ὑπερβαίνουσαν τὰ χίλια τάλαντα. Ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῶν μεταλλείων τούτων ἔκοψε τὰ αὐτοῦ νομίσματα, ἃ προσηγορεύησαν Φιλίππεια (ζ), καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρυσοῦ ἐκόπησαν βεβαίως καὶ τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα τῶν Φιλίππων. Τὰ νομίσματα ταῦτα, καθὼς κοπέντα κατὰ τοὺς καλοὺς τῆς τέχνης χρόνους, τυγχάνουσιν ὄντα καλλωνῆς ἐξ ὅχου.

Ἐν καὶ μόνον χρυσοῦν τῶν Φιλίππων νόμισμα ἵκνησεν ἄχρι τοῦδε γνωστόν. Αὐτὸ ἀνῆκε ποτε εἰς τὴν συλλογὴν Χριστινῆς βασιλίσσης τῆς Σουηδίας, καὶ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Eckhel (η). Τοῦτο περιγράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ Mionnet (θ) καὶ ἐκτιμᾶται ὑπ' αὐτοῦ πρᾶγμα 600. Ὁ δὲ Cousinery (ι) μνημονεύων ἐκ νέου τοῦδε τοῦ νομίσματος καὶ γράφων πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ περὶ τῆς μεγίστης σπανιότητος αὐτοῦ, βεβαίως ὅτι μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἔγραψε (1831), ἦτο μοναδικόν. Πιθανὸν μετὰ ταῦτα νὰ ἀνευρεθῇ καὶ ἕτερόν τι, ἐγὼ ὅμως τὸ ἀγνοῶ.

Τὸ νόμισμα τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Eckhel ἔχει ἐπὶ τοῦ ἐμβάδου κεφαλὴν ἵππου, ὡς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1, ἀλλὰ διαφέρει ὅλων τῶν παρ' ἐμοῦ ἐκδιδομένων ὡς πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ τρίποδος· εἰς ἐκεῖνο μὲν ὁ τρίπους εἶναι ἀπλούς, εἰς ταῦτα δὲ ἔχει πλείονα ποικιλύματα, καὶ λήγουσι τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἐν ὀχήματι ποδῶν λέοντος.

Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος σπανιότατα καὶ πολυτίμα τῶν Φιλίππων νομίσματα, ἔλαβον ἐκ Χαλκίδος παρὰ τινος ἐκεῖ διαμέοντος ἐμπόρου (κ). Ὁ θησαυρὸς ὁ παρέχων ταῖς ἐρευνῆς τῶν νομισματοφίλων τοσαῦτα σπουδαῖα νομίσματα, κατὰ μ' ἐπληροφόρησεν ὁ ἀπο-

(δ) Tit. Liv. L. XLV cap. XXIX.

(ε) Βιβλ. 1Δ', σελ. 355-56 τῆς 1^{ης} Βενετ. ἐκδ.

(ζ) Διοδ. βιβλ. XVI κεφ. γ'

(η) Num. vet. anecd. p. 67. Tab. V n° 15 καὶ Doct. numism. Tom. II p. 75.

(θ) Tom. I p. 185 n. 272.

(ι) Voyage dans la Macédoine. Tom. 2 p. 39—θ.

(κ) Τοῦ θεῖου μου Κ. Ἀποστόλου Πιπταγεωργίου, πρὸς ἃν εὐχαριστοῦμαι οὐ μόνον διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν νομισμάτων τούτων, ἀλλὰ καὶ διὰ ἕτερα οὐχ ἥτιον σπουδαῖα ἀνὰ κατὰ κερδοῦς μοὶ ἐξέπεμψεν.

(α) Δ. δ. Βιβλ. XVI, Κεφ. γ'.

(β) Ἀππιαν. Βιβλ. δ'.

(γ) Πράξ. Ἀποστ. Κεφ. ΙΓ', §. 12.

στείλας μοι ταῦτα, ἀνευρέθη ὑπὸ κτιστῶν τινῶν εἰς τὰ θεμέλια οἴκου κατασκευαζομένου εἰς τὰ περίχωρα τῆς Ἑρατρίας· συνέκειτο δὲ ἐκ νομισμάτων τῶν φιλιππῶν, ἐκ στατήρων φιλιππείων καὶ ἄλλων στατήρων δαρεικῶν. Μεταξὺ τῶν νομισμάτων ἅτινα ἐκ ταύτης τῆς ἀνασκαφῆς ἐτυχον ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶ, τριάκοντα ἐξ ἦσαν δαρεικά, δύο τοῦ φιλιππου, καὶ δέκα τῶν φιλιππῶν. Σημειούσθω ὅμως ὅτι δαρεικὰ ὑπῆρχον πλείονα, ἀλλ' ὥς κοινότατα δὲν τὰ ἀπέκπητα. Νομισματικὰ τῶν φιλιππῶν εὐρέθησαν τρία μὲν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 1, τρία ἕτερα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 4, καὶ ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν λοιπῶν ἀριθμῶν.

Ἐν Κερκύρα.

Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ.

—ο—

Ἰδοὺ πῶς περιέργως διηγεῖται Κινεζὸς τις συγγραφεὺς τὰς μετὰ τῶν ξένων ἐθνῶν σχέσεις τῆς πατρίδος του·

« Ἐπὶ Χουάγκ-Τε (2200 ἔτη πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως), ξένος τις ἐλλῶν ἐκ μεσημβρίας, ἔφερεν ὡς φόρον φιάλην καὶ δέρματα.

» Ἐπὶ Χέα, νησιῶται ἔφεραν ἐνδύματα πεποικιλμένα διὰ κεντημάτων.

» Ἐπὶ Χάγκ (1700 ἔτη πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως) οἱ Γε-γού τῶν ὁποίων ἡ κόμη ἦτο κεκοιμημένη, ἔφεραν ἐξ ἀνατολῶν κάλυτρα ἐκ λεπίων ἰχθύων, ξίφη καὶ ἀσπίδας. Ἐφεραν δὲ καὶ ἐκ μεσημβρίας ὀδόντας ἐλεφάντων, ὄστρακα χελωνῶν, πτερὰ ταῖνων, πτηνὰ καὶ μικροὺς κύνας.

» Ἐπὶ Σου, (1000 ἔτη Π. Χ.) πολλοὶ ἦλθον ἐκ Καντώνης, Λου-ουάγκης, καὶ ἐξ ἄλλων μεσημβρινῶν χωρῶν καὶ τῶν μὲν πρώτων ὁ τόπος ἦτο δέκα ἡμέρας μακρὰν τῆς αὐτοκρατορίας, τῶν δὲ ἄλλων πέντε μῆνας. Αἱ γῶραι αὐτῶν ἦσαν ἐκτεταμέναι καὶ πολυἀρίθμηται, καὶ εἶχον πολὺ τιμα ἐμπορεύματα.

» Ὁ αὐτοκράτωρ Οὐόν-Τε (120 ἔτη Π. Χ.), ἔστειλε πρέσβεις εἰς διάφορα μέρη, ὅπου ἦ ὤρασαν μαργαρίτας, λίθους πολυτίμους καὶ χρυσίον, πολλὰ ἄλλα περίεργα κλ. Ἐγένοντο δὲ παντοῦ δεκτοὶ προθύμως, καὶ ἐκτοτε ἐμπαρεύματα τῆς αὐτῆς φύσεως ἤρχοντο ἀφθονα εἰς τὸ Κράτος.

» Ἐπὶ Κάγκ-Ουού, (ἓνα αἰῶνα Π. Χ.) οἱ βάρβαροι ἔφεραν ἵππους. Ὁ δὲ Μου-Ζωὲν ἔβαλε φραγμοὺς σιδηροὺς διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς εἰσβολὰς τῶν ξένων τῆς μεσημβρίας καὶ τῆς δύσεως.

» Ἐπὶ Σου (600 ἔτη Μ. Χ.), ἐστάλησαν πρέσβεις εἰς ὅλα τὰ πλησιόχωρα ἔθνη.

» Ἐπὶ τῆς δυναστείας τοῦ Τάγκ (700 ἔτη Μ. Χ.) ἀγορὰ τακτικὴ συνεστήθη ἐν Καντῶνι, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἔστειλεν ἐκεῖ ἀξιωματικούς διὰ νὰ

εἰσπράξῃ τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὴν κυβέρνησιν. Οἱ ἐν Καντῶνι διατρίβοντες ξένοι ἐλάμβανον ὑπὸ τῶν Κινέζων χρυσίον, μέταξιν, κλ., καὶ ἐδίδον ἀντ' αὐτῶν κέρατα ῥινοκέρων, ὀδόντας ἐλεφάντων, κοράλλια, μαργαρίτας, πολυτίμους λίθους, κρύσταλλα, ἱατρικὰ, κλ.

» Τὸ εἰκοστὸν ἔτος τοῦ Σχίγκ-Τε (1550), ξένοι ὀνομαζόμενοι Φο-λάν-τε (Γάλλοι) ἔρβασαν ἐκ δυσμῶν, λέγοντες ὅτι ἐκόμεζον φόρους· ἀλλ' ἔπειτα εἰσῆλθον αἰφνης καὶ ἀνευ προειδοποιήσεως εἰς τὸν λιμένα· ἅμα δὲ εἰσέλθοντες, ἐκάνοντο δόλησαν τοσοῦτον ὥστε συνεταράχθη ὅλη ἡ πόλις. Ἐδοποιήθη ἀγέσως ἡ αὐλή, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ διέταξε νὰ τοὺς ἀποπέμψωσιν ἀνυπερέβως, καὶ νὰ διακόψωσι πᾶσαν ἐμπορικὴν σχέσιν μετὰ τῶν βαρβάρων· ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῆς Καντώνης, γράψαντες μετὰ ταῦτα εἰς τὴν αὐλὴν διὰ νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπανάληψιν τῶν σχέσεων τούτων, ἔλαβον τὴν ἀδειαν.

» Τὸ Σε γανεν-κούς (ἡ Πορτογαλλία), εἶναι χώρα μεγάλη ἐκατὸν χιλιάδας λεύγας ἀπέχουσα τοῦ Κράτους, παράγει δὲ ξύλα εὔσσημα, πικίλια ὑφάσματα, κλπ.

» Τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ Γιούγκ-Λυ (1588), ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ἔστειλε πρέσβην. Τρία δὲ ἔτη μετὰ ταῦτα ἔστειλε καὶ δεύτερον μετὰ φόρων. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν, τὸν ὀνόμασε βασιλέα τοῦ Κου-Αί, καὶ τῷ ἔδωκε ἀργυρᾶν σφραγίδα. Τὸ δὲ πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας του, διέταξε τὸν ἐλθοῦχόν του νὰ στείλῃ πρὸς τὴν βασιλέα τῆς Πορτογαλλίας μεταξωτὰ τινα ὑφάσματα διὰ νὰ ἐνδύσῃ τοὺς ἀξιωματικούς του.

» Τὸ ἕκτον ἔτος τοῦ Καγκ-Χί, πρέσβους τις ἐστάλη πρὸς αὐτὸν ἐκ Πορτογαλλίας κομιζὼν ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως γεγραμμένην ἐπὶ φύλλου χρυσοῦ, εἰκόνα τοῦ ἡγεμόνος, ξίφος χρυσοστόλιστον, διάδημα κοράλλινον, σφαιρία κοράλλινη, σφαιρία ἐξ ἡλεκτροῦ καὶ μύρα. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐφιλοφρόνησε μεγαλοπρεπῶς τὰ μέλη τῆς πρεσβείας, δούς πρὸς μὲν τὸν πρέσβην ἐδόδομήοντα ὑφάσματα μεταξωτὰ, καὶ ἑκατὸν ταῖς, πρὸς δὲ τὴν ἐπόμενον αὐτῷ, δεκαοκτὼ ὑφάσματα μεταξωτὰ καὶ πενήτην ταῖς· πρὸς τὸν ἱερέα, δεκαοκτὼ ὑφάσματα μεταξωτὰ καὶ πενήτην ταῖς, καὶ πρὸς ἕκαστον τῶν δεκαεπένεκα ὑπηρετῶν, ἀνὰ δέκα ὑφάσματα μεταξωτὰ καὶ εἰκοσι ταῖς. Τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Καγκ-Χί, ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ἔστειλεν ὡς πρέσβην ἓνα τα-κεο πσέ (ὑπουργόν) μετὰ φόρων· εἶχε δὲ εἰκοσὶν ἀκαλούτους.

» Τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Γιούγκ-Χίγκ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑκκλησίας (ὁ πάπας) ἔστειλε πρεσβείαν μετὰ μεγάλου ἀριθμοῦ δώριον οἶνον, σφαιρῶν, μαργαρίτων, ἡλεκτροῦ, ποτηρίων, κλπ. Τὸ τέταρτον ἔτος, ἦλθε καὶ ἄλλη πρεσβεία, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἔγραψεν ἰδιοχειρῶς πρὸς τὸν βασιλέα τῆς ἐκκλησίας· οὗτος δὲ ἀπεκρίθη δι' ἐπιστολῆς τὴν ὅποιαν ἔστειλεν ἐντός χρυσοῦ κανύστρου.

» Οἱ Ὀ-λάν (Ὀλλανδοὶ) δὲν ἤρχοντο ἄλλοτε